

JOYTOPIA

*Doğayla uyumlu evrensel refah
Bernd Hückstädt'in bir hikâyesi*

Rastlantı

Geçenlerde bir rüya gördüm, daha doğrusu bir günü hayal ettim. Tek başıma ormana gidip dolaşıyordum. Doğanın neden olduğu olağanüstü bir sevinç duydum ansızın içimde. Birdenbire yanımda sessiz adımlarla yürüyen birini fark ettim. Boyu yaklaşık iki metre, esmer tenli, atletik vücutlu biriydi. Altın renkli bir eşofman giymişti. Bir insan gibi görünmesine rağmen sanki bu dünyadan değilmiş gibi geldi bana. Yüzü sevinçli, neşeli, hatta neredeyse komik bir parıltı saçıyordu; bizim dünyada nadir rastlanan bir parıltı... Ona bakınca farkında olmadan gülmeye başladım. İçten gelen neşeli bir gülüştü bu, sevimli refakatçinin görünüşünden doğan saf bir sevinçti.

Kendimi biraz toparlayıp,

"Affedersiniz! Gülmek istemedim. Sadece aniden yanımda belirmenize çok şaşırdım" dedim.

"Bu gezegendeki bir çok insan böyle tepki gösteriyor" diye cevap verdi dostça. "Dünyalılarının hepsi genellikle sizin gibi tepki veriyor; sadece bir kaç ürkerek uzaklaşıyor, kaçıyor ya da bana karşı saldırganlık gösteriyor".

"Öyleyse siz buralı değilsiniz..." diye sordum tereddüt ederek.

"JOYTOPIA'dan geliyorum. Bu galaksinin eşiğinde bir gezegen, Freegaia'da bir devlettir. Uzayzaman sürekliliği(spacetime continuum)içindeki bir sıçrama beni buraya getirdi. Benim ismim *Goodfriend, Very Goodfriend.*"

"Dilimizi nasıl bu kadar çabuk öğrendin? "

"Fark etmediniz mi, birbirimizle uzaduyumla konuşuyoruz. Düşüncelerimizi beynimiz kendi dilimize çeviriyor. Aynen resimlerle seslerle kokularla duygularla çalışırken olduğu gibi. Bakın..... " dedi ve aniden kayboldu. Hiçbirşey göremedim. Hem şaşkın, hem içimde bir tür duygusallıkla yola devam ettim. Bunu sadece hayal mi etmişim? "Doktora mı gitmeliyim... Belki hiç kimseye hiçbir şey anlatmamak, bu olayı olabildiğince çabuk unutmak en iyisi olacak..." diye düşünürken, birden Very'nin sesini duydum gene : "Size bir şey getirdim, bir hediye! "

"Nereye kayboldunuz öyle? " diye sordum. "Çabucak eve gittim ve sizin için bir şey alıp döndüm. " dedi.

"Peki böyle bir şey yıllar sürmüyor mu? Yani ulaşılabilen en yüksek hız... " diye soracak oldum..

"Biz düşüncelerle seyahat ediyoruz. Düşünceler bilindiği gibi serbesttir. Uzayzaman sınırları ancak daha önce tasarlanıp düşünülürse mevcut olur. Düşünce ilk önce zihinde, sonra da fiziksel olarak belirip biçimlenir. Biz eskiden sınırları tasarlayıp düşünürdük. Bizim sınırlanmış düşüncelerimiz, sizin şimdi gezegeninize biçim verdiğiniz gibi bizim gezegenimizi de biçimlendirdi. Sen kendin denesene... " - derken senli benli konuşmaya başladı - "beni, sadece beni görebildiğini düşündüğün için görebiliyorsun" dedi.

Bunu söylerken bisiklete binen biri yaklaştı. Belli belirsiz bir selam verip, Very'nin tam ortasından geçip gitti.

"Şimdi anlıyor musun? " diye sordu Very.

"Evet. "

"Sana bir şey getirdim, bir düşünce. "

"Nasıl bir düşünce? "

"Her ne hayal ediyorsan, bu mümkündür. Ne hayal edersen et, onu düşününce gerçekleşir! İsteğin eğer olacağına inanırsan gerçekleşir."

"Şu halde 10 milyon DM istiyorum! "

"Tamam. "

"Ne? Tamam mı? Şimdi bu işe yarayacak mı? İnanamıyorum."

"İşte! "

Bunun üzerine utandım.

"Başkaları bunu düşünüp inandı ve milyoner oldu. Ama belki milyoner olmak senin en derin arzun değil. En çok neyi arzu ediyorsun? "

"En derin arzum şu: tüm insanlar zengin olsun ve herkes sevdiği,canının istediği şeyleri başkalarına ya da doğaya zarar vermeden yapabilsin. "

"Sana bir seyahat öneriyorum. Gezegenimiz Freegaia'da bu hedefe çoktan ulaştık. Senin sadece bakıp, bunu dünyaya yayman lazım. Siz insanlara olan hediyemiz bu. "

"Fakat Uzayzaman-şey'den nasıl size..... "

"Sadece hayal et, düşün ve inan....ben sana refakat edeyim. "

Freegaia

Güneş sistemine yaklaştık ve önümüzde süzülen gezegen *Freegaia'yı* gördük. Muhteşem, mavi bir gezegen, dünyaya çok benziyor. Atmosfere yavaşça dalıp gezegenin tam ortasına indik. Bitkilerden sözle ifade edilemeyecek bir koku yayılıyordu. Bu sırada küçük bir hava taşıtı neredeyse sessiz sedasız üzerimizden geçip gitti. İşte orada, bitkilerin

ortasında evler vardı. Bizim evlerimiz gibi değildi. Uzaktan görülemeyecek kadar doğayla iç içeydi. Rastladığımız insanlar bizi neşeyle selamladılar. Çok mutluydular. İnsan ve doğa birbiriyle uyum içindeydi.

“Bunu nasıl yaptınız? Teknolojinizden biraz bahsedebilir misin? ”

“Teknoloji şimdiye kadar hiç zaman bir sorun olmadı” diye açıkladı Very. “Çözülmesi gereken insanların düşüncesindeki ve ekonomideki sorunlardı. Atalarımız kusurlu bir zihniyetle rekabete dayalı bir ekonomik sistem kurdu. Derken, bizim beraber yaşamamız ve böylece de zenginliğimiz, doğaya ve tüm var olanlara sevgiyle yansıdı. ”

Very bana gezegenin tarihinden kısaca söz etti:

“Bir süre önce bir kaç soygun yapıp, cinayetler işleyen etobur (*Ramofl*) savaştaki üstünlüğünden sonra güçsüz insanları öldürerek ve geçimini soygunlardan sağlayarak, iktidarını gitgide güçlendirdi. *Ramofl* kendi iktidarını korumak üzere her şeyi düzenleyen büyük kanun kitapları yazdırdı. Çünkü *Ramofl*’un akli ve etiği huzurlu bir beraberlik için yeterli olmadı. O kanun kitaplarında, önemsiz şeylerin yanında ‘hiçbir zaman öldürme!’ gibi anlamlı talimatlar da yazılıydı. *Ramofl*’un yağmaları esnasında o kanunlar yürürlükten kaldırıldı, muhalifler ‘vahşiler’ olarak tanımlanıp ya misyoner yapıldı ya da yok edildi. Yağmalardan sonra *Ramofl* eşitlik kanununu herkes için uyguladı. Böylece istikrar sağlandı ve yeni iktidar ilişkileri kurulup, pekiştirildi.

Ramofl’un başlıca yanılması kusurlu zihniyetydi. Bunun herkes için yeterli olmadığı anlaşıldı . Bu yüzden iktidar mücadelesi onların en sevdiği uğraşıydı. Galipler ve mağluplar hep var olmalıydı. Öldürmek yasak olduğu için ve zaten ‘Vahşi’lerin çoğu da misyoner haline getirildiği için hırslı *Ramofl*lar eylemleri başka alanlara, ekonomiye, spora ve oyunlara kaydırdı. Sporda ve oyunda rekabeti tehlikesiz bir biçimde yaşayabildiler. Buna karşın ekonomide *Ramofl*izm gittikçe daha çok sosyal adaletsizliğe sebep oldu. Fakir ile zengin arasındaki mesafe sürekli arttı.

Freegaia’da doğayı gözlemleyen ve onun yasalarını keşfetmeye çalışan insanlar hep oldu. Eskiden onlar kâfir kabul edilip, yakılırdı. Lakin daha sonra bu bilgiler askerî alanda kullanılınca, bilim adamı olarak kabul edildiler. Askerî alanda kullanılabilecek keşiflerde bulunmayan doğa gözlemcileri ise ‘şarlatan’ olarak adlandırıldı ve onlarla alay edildi. Zamanla özgür düşünce giderek daha fazla hüküm sürmeye ve gittikçe daha çok devlet demokrasiye geçmeye başladı. Yeni Çağ’dan hemen önce bilim adamları ile şarlatanların gözlemleri birbirinin aynı olmaya başladı. Doğa bilimleri- felsefe ve dinler arasındaki benzerlikler tespit edildi ve bunlar politik ve ekonomik öğretilere aktarıldı.

Ekonomi doğa ile karşılaştırıldı:

Doğa kendiliğinden besin üretip bunu canlılara verir. Doğa sağlam kaldıkça bolluk her zaman olur, sürekli tüketilse de, tüketildikçe var olur. Besin geçicidir ve sadece bir süre depolanabilir. Üstelik faiz uygulaması da yoktur. Bu yüzden hayvanlar gerektiğinden çok besin depolamak gibi bir fikre sahip değildir. Böylece hiç 'zengin' ve 'fakir' hayvan yoktur. Bunun yanında hayvanların kendi besini için çalışıp çalışmaması ve ne kadar çalışması gerektiği canlıdan canlıya değişir. Hayvanın doğası neyi gerektiriyorsa öyle davranır. Tutsak olarak yaşayan bir hayvan çalıştırılmak istenirse onun sürekli dürtülmesi gerekir. Hiçbir hayvan 'hakları' için mücadele etmez.

Ekonomi modeli:

Ekonominin besini paradır. Devlet parayı geçmişte vatandaşlarına hiç bağışlamadı. Tam tersine onlardan vergi talep etti. Para bolluğu yoktu, kıtlık devletlerin her yıl yeniden borçlanacağı kadar büyüktü. Paranın istikrarı üstüne titizlikle eğilindi; değeri aradan uzun zaman geçse de gene aynı kaldı. Faiz uygulaması nedeniyle alacaklar ve borçlar sürekli çoğaldı. Fakirleşme korkusuyla vatandaşlar, paralarını ellerinden geldiğince biriktirdi. Para akışı artık yeterli değildi. Zenginler gittikçe daha zengin, fakirler gittikçe daha fakir oldu. İnsanların çoğu kendine uygun olmayan işler yaptı. İnsanlar, kendilerine uygun olmayan bu işleri sevmemelerine rağmen 'çalışma hakları'nı çetin mücadeleler sonucu kazandılar. Bu hakka rağmen Freegaia halkının büyük bir kısmı işsizdi. Öte yandan mal ve hizmet verme konusunda rahatlık vardı.

İşte o zamanki ekonomi doğaya tam olarak aykırıydı. Sadece ekonomik adetlerimizi değiştirip doğayla bağdaştırmamız gerekiyordu. Bu anlayış Yeni Çağın anahtarı oldu !

Böylece ekonomi modelimizi geliştirdik, ki bu bugün hâlâ tüm gezegende uygulanıyor ve tüm katılanlara zenginlik, mutluluk veriyor, Cömert-bağışlayan Devlet modeli. Freegaia'daki diğer devletlerdeki gibi Joytopia'da da paranın egemenliği var. Her devlet parasını kendi üretip vatandaşlarına veriyor. İlk önce Joytopia ve başka devletler Genel Borçların İptal'ine karar verdi. Hiç kimseye zarar vermemek için alacaklıların hakkı olan parayı onlara gönderdi. Daha sonra faiz uygulaması kaldırıldı. O zamandan beri sadece değeri geçici olan bir paramız var. Çünkü uzun süre para biriktirmek, çabuk değer kaybettiği için anlamsız hale geldi.

" 'Geçici' para mı? Bizde buna 'enflasyon' deniyor. "

" 'Enflasyon' kelimesi eski ekonomi sisteminin terminolojisinden kaynaklanıyor ve asıl anlamı karşılayamıyor. Biz buna DOĞAL EKONOMİ diyoruz ve bu bizim için doğal 'olmak ve ölmek' dönüşümü anlamına geliyor. "

" Freegaia'da geçicilik taksidi ne kadar yüksek? "

"Başlangıçta çeşitli alanlarda denemeler yaptık. Bu arada tüm devletler yılda yüzde yüz oranı üstünde uzlaştı. Yani bugün bir yıl sonra paranın değeri, asıl değerinin yarısına düşüyor. "

"Bu da demektir bugün 1 DM fiyatındaki bir ekmeğin fiyatı, üç yıl sonra 8 DM olacak. Öyle mi? "

"Evet. Değerlendirme ile ödemeyi ayırıyoruz. Değerlendirme puan ile yapılıyor ve sabit kalıyor. Bir puanlı ekmeğin değeri üç yıl sonra hâlâ bir puandır.

Bizim paramız FREE. Bu '**Freie Energie Einheit**' (özgür enerji birimi) demek. FREE yıl sayısı ile belirleniyor; 'FREE 2000' şeklinde mesela. FREE'nin değeri ise her çeyrek yılda bir değişiyor: İlk çeyrek yılda 1 puan = 1 FREE , ikinci çeyrek yılda 1 puan = 1 ,25 FREE , üçüncü çeyrek yılda 1 puan = 1 ,5 FREE , dördüncü çeyrek yılda 1 puan = 1 ,75 FREE. 2001 başında 1 puan = 2 FREE 2000 yani 1 FREE 2001. Yıllar arasındaki geçiş döneminde hesaplar hem eski, hem yeni para ile paralel işletiliyor, sizin şimdi DM ve EURO'da yaptığınız gibi. Dört mevsimle ve müzikle bağıntılı olan çevirilebilir faktörleri kullanmak ise çok kolay. "

"Müzik ile mi? "

"Evet, doğal **Armonik Frekanslar Dizisi**'ne (overtone serie) uyuyor yani "Esas Perde ve Üçlü- Beşli-Küçük Yedili"de tüm evren **Armonik Frekanslar Dizisine** dayandırılıyor. "

"Her yıl yeni para basmanız gerekiyor mu? "

"Evet, her yıl yeni para basılıyor. Eski para bir sonraki yıl 2:1 kur oranında bozdurulabiliyor. Hiç sorun yok. "

"Bu sistem günlük yaşamda nasıl işliyor?"

"Devlet her vatandaşına -kaç yaşında olursa olsun- geçim masraflarını karşılayabilmesi için 1000 puanlık bir maaş veriyor. Mesela iki çocuklu bir anne ayda 3000 puanlık bir maaş alıyor. Böylece aileler ve yalnız yaşayan çocuğunu yalnız başına yetiştirenler, yalnız yaşayan çocuksuz ailelere göre artık mağdur değil. "

"Peki kataloglarınız hâlâ var mı? Bunların her ay yeniden yapılması gerekir. "

"Kataloglarda sadece puan değeri yazılıyor. "

"Şu halde fiyatın hep yeniden hesaplanması gerekiyor. "

“Evet ama bu çok kolay: Dediğim gibi, çeyrek yıl sonra bir çeyrek kurumuz, yarım yıl sonra bir yarım kurumuz, üç çeyrek yıl sonra da bir üç çeyrek kurumuz var. Sizin için bu belki kulağa biraz alışılmadık geliyor, ama düşün ki buna karşılık bir çok başka şey de yok: vergiler, yüksek hastalık sigortası, emeklilik sigortası.... ”

“Neden? ”

“Devlet kendi parasını ürettiği için vergi talep etmesi gerekmiyor. Bu vergi dairelerinin, muhasebenin, kaçak çalışmanın ve idari birimlerin daha az olması anlamına geliyor. Devlet, sağlık sistemi, bakım, emeklilik, acil durum yardımı v.b. gibi sosyal hizmetleri kendi finanse ediyor. Vergiler ve sosyal kesintiler böylece gereksiz hale geliyor. ”

Çevre koruma ve Bağışlama

“Peki hâlâ çalışan var mı? ”

“Doğadaki gibi: Herkesin kendine göre bir uğraşı var. Ekmek üretmeyi seven ekmek üretiyor, müzik yapmayı seven müzik yapıyor. Bazı insanlar aynı anda bir kaç iş yapıyor, çünkü çok yönlü çalışmayı seviyor. Başka insanlar da bir süre sizin dilinizdeki anlamıyla ‘tembellik’ yapıyor. Paranın geçici oluşu yüzünden herkes parasını hemen harcayıp, sevdiği bir şey almak istiyor. Özellikle küçük esnafın işi ve sanat bizde gayet iyi işliyor; eski sistemde böyle değildi. Herkes sadece zevk duyduğu sürece çalışıyor, bu yüzden de sizde mevcut olan çevreyi kirleten aşırı üretim bizde yok. ”

“Çevreyi nasıl koruduğunuzu anlatabilir misin? ”

“Devlet, çevre koruma projelerini finanse ediyor. Hiç kimse hiç bir şeye zorlanmadığı ve maddî bakımdan özgürce yaşayabildiği için doğaya ve çevreye olan sevgi arttı. Çevrenin korunması önemli bir konu. Doğal enerjiler ile ilgili projeler geliştiriliyor. Patent hakkı da yok edildi. ”

“Bunun çevre koruma ile ne ilgisi var? ”

“Bizde, tüm yeni fikirler ve buluşlar halka ait. Gözünün önüne bir getir: Biz taşıtlarımızı yanmalı motorlarla çalıştırarak 100 yıl boyunca israf yaptık. Gezegenin üzerine son derece kötü bir koku yayıldı. Bazı büyük şehirlere oksijen makineleri takıldı. Orada insanlar temiz havayı parayla satın aldı. Her taşıt fabrikası kendi araştırma ve geliştirme takımını, araştırma sonuçlarını gizli tutmakla görevlendirdi veya bu araştırma sonuçlarına patent tahsis ettirdi . Eninde sonunda neredeyse her bir vidaya patent tahsis ettirildi. Gelişimin ilerlemediğine şaşmamalı. Telif hakkı yürürlükten kaldırılıp, fikir özgürlüğü sağlandıktan sonra çok kısa bir sürede Sıfır-Enerji

harcayan motorlar geliştirdik! Yap-boz oyunundaki gibi her mucit ve gelişimci parçasını doğru yere yerleştirdi. "

"Cömertlik-bağışlama kavramını çok sık kullanıyorsun. Tam olarak ne demek bu? "

"BAĞIŞLAMA bizim ekonomi sistemimizin önemli bir parçasıdır. Eskiden mümkün olduğunca yüksek kâr sağlamak söz konusu idiyse,bugün de kendine ve başkalarına olabildiğince büyük fayda sağlamak ya da diğerlerini mutlu etmek söz konusudur. Bunun 'karşılıklı' olmasına gerek yok çünkü faydası ve sevinci kendiliğinden CÖMERT OLANA-BAĐIŐLAYANA tekrar tekrar geri dönüyor.

CÖMERT -BAĞIŞLAYAN DEVLET iyi bir uygulama: Sadece banka bilgisayarlarının, parayı vatandaşların hesabına gönderilmesini sağlaması gerekiyor,böylece fakirlik ortadan kalkıyor. Vatandaşların zenginliği devlete kendiliğinden geri dönüyor. Zaten bizde devlet ile vatandaşlar aynı şey sayılıyor.

Sizin 'komşu yardımı' kavramınız ise başka bir örnek oluşturuyor: Bir insan başka bir insana, yapabildiğinin en fazlasını ya da başkasının o anda ihtiyacı olduğu kadar yardım ediyor. Örneğin, başkasının ihtiyacı olan ve « artık » (silinecek) birinin artık kullanmadığı bir eşya var. Onu başkasına bağışlayan kendi evinde yer kazanırken, diğer de istediği eşyayı artık edinmiş oluyor. Zaten bolluk olduğu için bunların bir önemi kalmadı. Hepimiz daha cömert olduk ve cömertlikten, bağışlamaktan çok zevk alıyoruz! "

"Sizde kimse kötü bir şey yapıyor mu? "

"Hızlı teknolojik gelişim sayesinde kötü işler azaldı. Evlerimiz tamamen kokusuz, 'compost-tuvaletler'le donatıldı. Tüm ambalaj malzemeleri ve bir çok kullanım eşyası verimli hale getirildi. Evlerimiz doğal malzemedен oluşan modül sistemi ile kuruluyor. Ağır ve sevilmeyen işler makinelerle yapılıyor. Geriye kalan zor işler dağıtılıyor ya da bunlar için yüksek ücret ödeniyor. Bazıları kötü işler yapmayı ve buna karşılık kısa zamanda güzel, pahalı bir tatil kazanmaktan hoşlanıyor. "

Finansman ve Para yatırımı

"Finansman ile ilgili olarak – para sürekli değer kaybederken nasıl yüksek ücretler finanse edebiliyorsunuz? "

"Kredi puanlar ile veriliyor. Puan değerı sabit kalıyor ve faiz ödenmiyor. Devletlerin artık borcu olmadığı ve vergiler de düştüğu için kredi ihtiyacı son derece azaldı. "

“Para yatırımı gibi şeyler hâlâ var mı? ”

“Evet para ödünç verilebiliyor yani özel kredi verilebiliyor; bir de projelere finansal olarak katılmak mümkün; bu sizdeki hisse senetlerine benziyor. İki durumda da puan ödemeleri karşılayabiliyor. Fakat para yatırımı ihtiyacı azaldı. Çünkü kıtlığı, zor zamanları önlemek için artık para biriktirmek gerekmiyor. Sahip olamamak gibi bir korku kalmadı. Fazla paramızın bir kısmını genellikle başkalarına veriyoruz. ”

“Gerçekten mi? ”

“Evet, biri bir proje planlayıp paraya ihtiyacı olduğunda tanıdıkları için bir genelge hazırlıyor. Projeyi beğenenler, genelgeyi kendi arkadaşlarına da göndererek onu destekliyor. Böylece daha önce tanımadığı kişilerden proje için destek görüyor. Biz bunu da Here-and-Now-Finansman (Burada ve Şimdi -sağlanan- finansman) olarak adlandırıyoruz. ”

“Ve bu işe yarıyor mu? ”

“İnsana ve projeye bağlı. Bencilce düşünülmüş projeler böyle finanse edilmiyor. Siz bu ilkeyi ‘bağış’ olarak biliyorsunuz. Çoğunlukla sözüm ona iyi bir şey için bağış yapıyorsunuz, mesela sefalet çeken insanlara yardım etmek için. Bizde artık sefalet artık yok ama daha iyi ya da sadece iyi amaçlarımız var. ”

“Gerçekten de böyle cömert misiniz? ”

“Kimi çok, kimi daha az. Herkes istediği kadar cömert. Düşün ki zaten paramız bol. Parayı elimizde tuttuğumuzda değerinden kaybediyor. Üstelik birbirimizle yardımlaşarak gittikçe daha mutlu oluyoruz. ”

“Tüm bunlar bana biraz zincirleme mektupları, zincirleme satış sistemini anımsattı. Bizde yasal olup olmadığını tam bilmiyorum. Her halükârda şöhreti kötü. ”

“Neden sizde şöhreti o kadar kötü? ”

“Çünkü sadece bir kaç kişi, bir çok başka kişinin hesabına zenginleşiyor. ”

“Bu tüm ekonominiz için geçerli değil mi? ”

“Aslına bakarsan, evet.”

“Zincirleme sistem, tüm ekonomi sisteminizin maskesini düşürüyor! Biz zincirleme sistemi herşeyden önce bilgi yaymak için kullanıyoruz. Yeni bilgileri ve fikirleri insanlara getiren en kolay ve en hızlı yöntem bu. Herkes bilgiyi yaklaşık dört arkadaşına iletğinde 16 yada 17 iletim

kuşağından sonra tüm insanlık bilgilendirilmiş oluyor. Zincirleme sisteminin neden kötülendiğini şimdi anlıyor musun? "

"Ah, evet yavaş yavaş anlıyorum. "

"Ayrıca bir avantajı daha var: Zincirleme sistemde herkes sadece doğruluğundan ve öneminden emin olduğu bilgiyi iletiyor. Ama sizde bir kaç kişi, karar verip saptadığı herşeyi kitle iletişim araçları yoluyla size iletebiliyor. "

"Evet, ayrıca söylentiler oluşabiliyor. 'Sessiz posta' oyunundaki gibi. Orada biri başka birinin kulağına birşey fısıldıyor ve tüm sıranın sonunda duyulan şey tamamen ters ya da farklı anlaşılıyor. "

"Bu doğru. Bu yüzden hep kaynağı, yani fikir sahibini göstermek önemli olan. Böylece herkes kaynaktan direkt bilgi alıp, bilgiyi iletip iletmeyeceğine kendisi karar verebiliyor. "

"Bu nasıl uygulanacak? "

"Sizin internetiniz var. Bir şey duyurmak isteyen herkesin kendi ana sayfası yok mu? Herkes kaynağı kendi bulup okuyabiliyor. "

"Ama sizin **Here-and-Now-Finansman'ınız** ile bizim ayıp saydığınız zincirleme sistemin arasındaki fark ne? "

"Burada çan alıcı nokta, diğer insanlara ve paraya karşı alınan tavırdır. Bizde BAĞIŞLAMAK/ARMAĞAN ETMEK söz konusudur. Başkalarına –para-bağışlıyoruz ki arzularını ve projelerini gerçekleştirmekte destek olabilelim. Herkesin para bolluğu olduğu ve zaten para değerini çabuk kaybettiği için kimse bağış yapmakta zorlanmıyor. Üstelik herkes bir başkasına yardım etmenin mutluluğunu yaşıyor. Sen bir başkasına yardım ettikten sonra sevinmez misin? "

"Evet, tamamen gönüllü yaparsam, yani birinin benden bir beklentisi olmadıkça, bağış yapmaktan mutlu oluyorum. "

"İşte böyle bir şey BAĞIŞLAMAK/ARMAĞAN ETMEK. Bunu tamamen gönüllü olarak ve zevk alarak yapıyorsun. "

"**Here-and-Now-Finansman** hakkında daha çok şey bilmek istiyorum. Kuramsal olarak herhangi biri, bir ya da bir kaç **Here-and-Now-**yatırımında bulunabiliyor değil mi?

"Evet, öncelikli amaç başkaları için de iyi olmak. Ayrıca herkesin çok para gerektirecek bir projesi yok. Yeni Çağda parayı artık 'durağan' (statik)görmüyoruz; bu da demektir ki kimin, ne kadar parası var gibi bir soru asla sorulmuyor, bu tamamen önemsiz. Durağan paranın değeri çok

çabuk düşüyor. Yeni Çağı dinamik para yönetiyor. Şimdi mümkün olduğu kadar çok parayla, ekonomoyu mümkün olduğunca hareketlendirmek söz konusu. Bu hareket sayesinde değer artışı oluşuyor (bir ev, bir araba ya da her ne olursa olsun). Ayrıca harcanan para kaybolmuyor. Sadece artık bir başkasının oluyor ve o da bu parayı mümkün olduğu kadar çabuk harcamak istiyor. Böylece tekrar değer artışı oluşuyor vesaire vesaire.... Tüm bunları zaten daha çok bir oyun olarak görüyoruz. ”

“Oyun olarak mı? ”

“Evet, artık paraya sizin kadar önem vermiyoruz. Herkesin yeterli parası olduğu için hiç kimse para ile bir şey yapmaya zorlanamıyor. Para sadece bir **Dürtü aracı**, bir **İktidar aracı** değil artık. Herşey oyuna dönüştü. İş bir oyun, ticaret bir oyun... Oyuna katılmayan olursa, paramız sadece biraz azalıyor, fakat yaşamak için gereğinden fazlası var oluyor gene de. ”

“Artık rekabet diye bir şey yok mu? ”

“Oyun anlamında evet, var. Bazı ‘oyunlar’ başka ‘oyunlar’dan daha ‘başarılı’. Fakat hiç gerçek mağlup yok. ”

“Bu oyunlar devletin kontrolünde mi? ”

CÖMERT-BAĞIŞLAYAN DEVLET vergi almadığı için bu gerekmiyor. Zaten devlet kendini artık bir kontrol organı olarak değil, vatandaşlarının tümünü kendisi olarak görüyor. Devlet ve vatandaş bir bütündür. Bu bakımdan devletin artık ilgilendiği tek şey: Vatandaşların kendi ilgi alanlarında onlara destek sağlamak, özel meraklarını tatmin etmek”tir.

Geçiş

“Şimdi önemli bir sorum var: Eski Çağdan Yeni Çağa geçişi nasıl gerçekleştirdiniz? Nasıl JOYTOPIA yarattınız? Direniş oldu mu? Geçiş bir zorluk yaşanmadan mümkün olabildi mi? ”

“Geçisten kısa zaman önce neredeyse tüm devletler demokrasiyle yönetiliyordu. Bu çok iyiydi. Bir demokraside yeterli çoğunluk varsa, herşey değiştirilebilir. Hatırlar mısın, senin gezegeninde, diktatörlüklerde bile barışçıl değişimler gerçekleştirildi. Hindistan’dan, ya da Almanya’nın yeniden birleşmesinden söz ediyorum.

Freegaia’da ise şöyle başladı: bir kaç kişi doğa yasasına uyan olgular keşfedip, devlet modeline biçim verdi. ‘BAĞIŞLAYAN/ARMAĞAN EDEN DEVLET’ modelini, JOYTOPIA olarak adlandırıp, zincirleme sistem ile yaydılar. Bir kağıda yazıp arkadaşlarına ilettiler. Onlar da kopyaları tekrar

başka arkadaşlarına ilettiler. Diğerleri de metni, bilgisayar ağlarında yaydılar. Böylece daha çabuk yayıldı. Metin bir çok dile çevirilip tüm ülkelere yayıldı. Yaklaşık 16 iletim kuşağından sonra tüm insanlık bilgilendirilmişti. Paralel olarak topluluklar, arkadaş çevreleri ve dernekler "doğal ekonomi"yi denemeye başladı. Alternatif parası olanlar, döviz piyasasında CÖMERT-BAĞIŞLAYAN DEVLET'i oynamaya başladı. Başkaları **Here-and-Now-Finansman** ve Cömert-BAĞIŞLAYAN DEVLET'i iş çevrelerinde ve özel hayatlarında denedi. Sonuçlara göre model gittikçe daha da geliştirildi. Mükemmel hale gelince de dünya çapında seçim düzenlendi. Sonuç çok çarpıcıydı: gezegendeki halkın büyük çoğunluğu **Doğal Ekonomi** modelini seçti. "

"Peki direniş olmadı mı? "

"Evet, ilk zamanlar bir çok kişi mülkiyet hakkını kaybedeceğinden korktu. Devletin, borçların iptalinde kullandığı bankalar yapabildikleri her yerde bu amacı sabote etmeye çalıştı. Bu uyanış, dünya çapındaki bu aydınlanma, tüm gezegen nüfusunu sonunda bir dönüm noktasına getirdi: Bankaların üyeleri bile Doğal Ekonomi'nin lehine konuşmaya başladı. Böylece başlangıçtaki direniş barışa dönüştü. "

"Seçim kazanıldıktan sonra herşey yolunda gitti mi? "

"Elbette zorluklar oldu. Fakat Eski Çağın sorunlarına oranla bu sorunlar bir hiçti ! "

"Sevgili Very, iyi arkadaş! Bu bilgiler için sana tüm kalbimle teşekkür ederim. Eve dönmeden önce son bir sorum daha var: Freegaia tam olarak nerede bulunuyor? "

"Az önce başka bir gezegendeydi. Şimdi ise kalbinin ta içinde. Bol şans!

* * *

Çevirmenin sonsözü:

Sayın okuyucular,

Çocukluğumdan beri tüm insanların istediklerini alabilecek veya yapabilecek kadar parası olması, beraber, mutluluk ve barış içinde yaşamaları ile ilgili düşünüyorum. Çocukluğumda babama hep "Neden hükümet para basmıyor?" diye sorardım. Ama o günden beri hiç kimse bana tatmin edici bir cevap veremedi. Yetişkinlerin gayet 'akıllı' cevapları bana yetmedi; çünkü insanın kalbinin içinde hissettiği cevap, tüm mantıktan daha güçlü. Tanrı'dan geliyor. İşte ben de bu düşüncemin gerçekleşebileceğini bilinçsizce de olsa hep biliyordum, yani kalbimde hissediyordum. Aynı zamanda bunun henüz zamanı gelmediğinin de farkındaydım.

Bu yaklaşık 25 yıl bu şekilde devam etti. Birdenbire bu düşünceme göre bir hikâyeye rastladım, yani demin okuduğunuz hikâyeye. JOYTOPIA'yı okuyunca içim kıpır kıpır oldu...."düşüncelerimde yalnız değilim" diye.

Herşeyin kökeni düşüncede. Bir şeyi yeterince uzun düşündüğümüzde, gözümüzün önüne getirdiğimizde, yani resimleri, hayalleri duygularla doldurduğumuzda ve tüm kuşkuyu kovduğumuzda bunlar gerçek oluyor. Fiziksel dünyada bugün yaşadıklarımız, geçmişte bilinçsizce düşündüğümüz düşüncelerimiz, resimlerimiz. Fakat bilinçli düşüncelerle, resimlerle de bunları gerçekleştirebiliyoruz. Kalbimizden gelen herşeyi yaratabiliyoruz... hayallerimizi, düşüncemizi yeterince uzun yaşatarak ve kuşkuları sürekli kovarak.

Ne kadar çok insan aynı şeyi düşünürse, gözünün önüne getirirse, düşünce o kadar çabuk gerçek oluyor. Şu halde birlikte JOYTOPIA ya da ismi her ne olursa olsun, gelin harika bir dünya yaratalım:

- Rekabetin, kıskançlığın olmadığı bir dünya...
- Para kıtlığı, açlık, cezalandırılma korkusu olmayan bir dünya...
- Herkesin sevdiği şeyi isteyerek, kalpten yapabildiği bir dünya...
- Bu mutlu insanların da sürekli birbirleri ile yardımlaştığı bir dünya...
- Bu mutlu insanların doğayı yürekten ve bilinçli olarak algılayıp, sevip, korumaya başladığı bir dünya...

(düşünmeye) başlayalım....yaratalım....

JOYTOPIA'yı tüm dillere çevirelim.....tüm ülkelere yayalım.....Her ülkede bu hikâyeyi gerçekleştirmek isteyen bir insan mutlaka vardır. Almanya'daki *Bernd Hückstädt* gibi. Ülkeler zamanla sonuçları karşılaştıracak ve birbirlerine uyacak ama *Birbirine Karşı* olmayacak çünkü projenin kökeni, projenin dürtüsü sadece **SEVGİ**.

Bu gezegende mümkün olduğu kadar çok insanın bu düşünceyi kalbinde taşıması ve sürekli hayal etmesi en önemli şey.

İşte sayın okuyucu

-bu hikâyeden etkilendiyseniz, onu istediğiniz arkadaşınıza iletin ve bu düşünceleri sürekli gözünüzün önüne getirin.

-Daha çok etkilendiyseniz ikinci Doğal Ekonomi Gelecek Tasarımı dosyasını okuyun. Bu fikrin gelecekte nasıl uygulandığını ve onun Almanya'da çoktan gerçekleştiğini gösteriyor.

-Daha daha çok etkilendiyseniz belki JOYTOPIA ana sayfasına (www.joytopia.net) bakıp, belki de »*silinecek!* Bernd Hückstädt ile irtibat kurmak isteyebilirsiniz. (Ana sayfa sadece Almanca. Ama Türkçe'yi ve Türkiye'deki insanları çok sevdiğimden JOYTOPIA'yı tercüme ettim ve sadece Türkçe konuşanlardan irtibat kurmak isteyenler için tercüme etmeye karar verdim.)

- En çok etkilenenler, belki JOYTOPIA'yı kendi ülkelerinde gerçekleştirmek için gerekli adımları atacaklar.

-Hiç etkilenmediyseniz bir şey yapmayın. Sizi de başka güzel bir şey bekliyordur ya da belki sizin için bu konuyu düşünmenin henüz zamanı değildir.

Her ne yaparsanız yapın sadece kalbinize göre hareket edin (tam hikâyede söylendiği gibi) o zaman doğru şeyi yapmış olacaksınız.

Birlikte herkesin herkesi sevdiği bir dünya yaratmamız dileğiyle...
içten gelen selâmlarla,

Monika Suter

İsviçre

alegriamusica@bluewin.ch

Yazarın sonsözü:

Sayın okuyucu,

Açlık, kıtlık, sefalet, çevrenin yok edilmesi, sömürü, savaş, rüşvetçilik, işsizlik, rekabet, suçluluk v.s. ... bunlar bugünkü ekonomi sistemimizin sonuçları. Çoğumuz bunları biliyor ve bunlardan yakınıyoruz. Bir çoğumuz da unutmaya çalışıp, hiç bir şey yapmıyoruz. Bir kaç kişi faaliyet gösterip, bunlara karşı mücadele etmeye çalışıyor. Bu sayı her geçen gün artıyor.

Yavaş yavaş tespit ediyoruz ki, bir şeye ya da bir kimseye karşı olan mücadele sadece mücadele olarak kalıyor! Mücadele hiçbir zaman sürekli bir barışa dönüştürmüyor.

Peki ne yapacağız? Sözde değişimlerle hareket edemeyiz. *Albert Einstein* da bundan söz etmişti: "Bir sorun, başka bir soruna yol açacak türde bir zihniyet ile çözülemez." Bizde şimdiye kadar eksik olan şey olumlu bir vizyon, bir ütopyaydı. JOYTOPIA bunu sağlıyor: Başta bir *bilim-kurgu hikâyesi* gibi görünen bu metin, geçmiş 6000 yılın, yani 'Babil' döneminden beri gelen en köklü ekonomi modelinden söz ediyor. Bugünkü faiz ve bileşik faiz sistemimiz o zamanlar doğmuştu. 'Köklü' çünkü kökü mücadelede değil, SEVGİde. İnsana, doğaya ve var olan herşeye duyulan sevgide.

Sayın okuyucu, bir şeyler yapmak elinizde: Şimdi tekrar günlük işlerinize devam edebilirsiniz ve hiç bir şey olmamış gibi davranabilirsiniz. Joytopia'nın neden mümkün olmadığıyla ilgili binlerce sebep bulabilirsiniz (bunların çoğu kulağıma geldi). Ama mücadele edip, Joytopia yaratabilmek için bir katkıda da bulunabilirsiniz.

DOĞAL EKONOMİ'yi oyun olarak denemek ve geliştirip ilerletmek istiyoruz.

Bunun için sizin yardımınız gerekli; manevî, finansal ve etkin iş birliğiniz. Lütfen benimle temasa geçin. Çok teşekkürler!
Candan selâmlarla!

Bernd Hückstädt

Joytopia Akademie

Pfarrweg 2

D-74653 Künzelsau – Amrichshausen

Tel: 49-(0)7940 - 5 46 08 10 Fax: 49-(0)7940 - 5 47 500

akademie@joytopia.net

www.joytopia.net